

Sygn. akt VII U 1646/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Danuta Dadej-Więsyk

Protokolant st. sekr. sąd. Marta Szacoń

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2016 roku w Lublinie

sprawy W. K.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o rentę rolniczą na dalszy okres

na skutek odwołania W. K.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 13 sierpnia 2015 roku znak (...)

odwołanie oddała.

Sygn. akt **VII U 1646/15**

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 sierpnia 2015 roku Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił W. K. prawa do renty rolniczej, wobec nie uznania go za osobę całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym przez Komisję Lekarską (k. 209 akt rentowych – dalej a.r.).

W dniu 10 września 2015 roku W. K. wniósł odwołanie od powyższej decyzji podnosząc, iż decyzja jest dla niego krzywdząca.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, podtrzymując w całości argumentację zaprezentowaną w uzasadnieniu zaskarżanej decyzji (k. 3 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca W. K. urodził się dnia (...).

Wnioskodawca po 2007 r. podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników jako domownik w gospodarstwie rolnym córki, które przekazał na jej rzecz.

Od dnia 10 lutego 2010 roku wnioskodawca uprawniony jest do renty rolniczej (kolejne decyzje k. 79, 128, 155, 137 a.r.). Ostatnio świadczenie przyznano skarżącemu na okres do 31 maja 2015 roku (decyzja z dnia 3 lipca 2014 r. (k. 182-183)).

W dniu 28 maja 2015 roku W. K. złożył wniosek o przyznanie prawa do renty rolniczej na dalszy okres (k. 195 a.r.). Do wniosku dołączył zaświadczenia o aktualnym stanie zdrowia.

Lekarz Rzecznawca opiniując w dniu 14 lipca 2015 roku rozpoznał u badanego zmiany zwyrodnieniowe stawów rzepakowo-udowych w okresie wydolności statyczno-kinetycznej kończyn dolnych, bólowy zespół korzeniowy L-S w wywiadzie na tle zmian zwyrodnieniowych i uznał, że nie jest on całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym (orzeczenie – k. 202-203 a.r.).

Po złożeniu sprzeciwu przez wnioskodawcę Komisja Lekarska Kasy orzeczeniem z dnia 11 sierpnia 2015 r., stwierdziła brak całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym u wnioskodawcy (orzeczenie k. 206-207 a.r.).

Powołując się na powyżej wskazane orzeczenie organ rentowy wydał zaskarżoną w niniejszym postępowaniu decyzję (k. 209 a.r.).

W toku postępowania Sąd ustalił, iż u W. K. stwierdzono artrozę stawów kolanowych, zadawnione uszkodzenie więzadła krzyżowego przedniego prawego kolana, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego, przebyte złamanie płytki granicznej górnej trzonu kręgu L3 i w stanie zdrowia wnioskodawcy nastąpiła poprawa zdrowia skutkująca brakiem całkowitej niezdolności do pracy w rolnictwie.

Biegli ortopeda i reumatolog po zbadaniu odwołującego się i po zapoznaniu się z dokumentacją stwierdzili, że obecnie brak u skarżącego całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. W maju 2010 r. był hospitalizowany urazowo w Oddziale Urazowo-Ortopedycznym z rozpoznaniem artroza prawego stawu rzepakowo-udowego, zastarzałe uszkodzenie obu łąkotec prawego kolana, chondromalacja II/III° kłykcia przyśrodkowego prawej kości udowej, uszkodzenie ACL prawego kolana, leczony operacyjnie dnia 13.05.2010 z - artroskopią prawego kolana i usunięcie uszkodzonych fragmentów łąkotec, chondrectomia. Po tym zabiegu biegli sądowi uznali badanego za całkowicie niezdolnego do pracy w rolnictwie na 6 miesięcy. Orzecznicy KRUS przedłużali niezdolność do pracy w rolnictwie do września 2015 r. Zdaniem biegłych u badanego nastąpiła poprawa po leczeniu artroskopowym. Od tej pory badany był leczony rehabilitacyjnie ambulatoryjnie, nie przedstawił dokumentacji radiologicznej z ostatniego okresu, nie był leczony szpitalnie.

Biegli podzielili opinie lekarzy orzeczników KRUS z 2015 r. (opinie – k. 12-14).

Sąd podzielił powyższe opinie biegłych lekarzy sądowych. Opinie te jednoznacznie stwierdziły u wnioskodawcy brak całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. Zostały one wydane przez niekwestionowanych specjalistów z zakresu schorzeń występujących u W. K. po uprzedniej analizie akt sprawy, przeprowadzeniu badań sądowo - lekarskich skarżącego oraz zapoznaniu się z dotyczącą jego osoby dokumentacją lekarską. Opinie są rzetelne i wyczerpujące, pozbawione jakichkolwiek sprzeczności. Mają charakter całościowy, zawierają analizę chorób występujących u wnioskodawcy oraz określenie ich wpływu na zdolność do pracy w gospodarstwie rolnym. Wnioski z nich płynące są jasne i poparte przekonującą argumentacją. Biegli dokładnie przeanalizowali dostępną dokumentację medyczną, odebrali od wnioskodawcy szczegółowy wywiad oraz poczynili na tej podstawie odpowiednie wnioski. Biegli odnieśli się do faktu zmiany w stanie zdrowia wnioskodawcy. Biegli podnieśli, iż wnioskodawca był leczony operacyjnie 13.05.2010 r. – artroskopia prawego kolana, usunięcie uszkodzonych fragmentów łąkotec, chondrectomia. Po tym zabiegu biegli sądowi uznali badanego za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym na 6 miesięcy. Orzecznicy KRUS przedłużali niezdolność do pracy w rolnictwie. Zdaniem biegłych u badanego nastąpiła poprawa po leczeniu artroskopowym. Natomiast sam fakt występowania schorzeń nie decyduje o istnieniu niezdolności do pracy, a dopiero ocena, czy i w jakim zakresie powodują one niezdolność do pracy (por. wyrok Sądu Najwyższego z 1 grudnia 2000 roku, II UKN 1 13/00, OSNP z 2002 roku, Nr 14, poz. 343).

Wnioskodawca nie zgłosił zarzutów do opinii. Oświadczył, iż złożył całość posiadanej dokumentacji medycznej, okazał kserokopię karty informującej o niezbędnych badaniach i zachowaniach przed planowanym zabiegiem operacyjnym i jednocześnie podał, iż czeka go w kwietniu zabieg na kolano.

Zdaniem Sądu okoliczności te nie mają wpływu na treść opinii biegłych odnośnie oceny niezdolności do pracy wnioskodawcy w gospodarstwie rolnym na dzień wydania zaskarżonej decyzji oraz poprzedzających jej orzeczeń. Biegli stanowczo stwierdzili, iż podzielają te orzeczenia odnośnie braku istnienia całkowitej niezdolności do pracy.

Biorąc pod uwagę powyższe uwagi, Sąd uznał, że sporządzone w toku postępowania opinie przedstawiają wystarczające wiadomości specjalne niezbędne do merytorycznego rozstrzygnięcia zarzutów zawartych w odwołaniu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 września 1999 roku, II UKN 96/99, OSNP z 2000 roku, Nr 23, poz. 869).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie W. K. nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jednolity: Dz. U. z 2008 roku, Nr 50, poz. 291 ze zm.), renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez wymagany okres, o którym mowa w ust. 2;
- 2) jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym;
- 3) całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu lub w okresach, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 i 2, lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Art. 21 ust. 5 cytowanej ustawy stanowi, że za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym uważa się ubezpieczonego, który z powodu naruszenia sprawności organizmu utracił zdolność do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym. Stosowanie do art. 22 ust. 1 i 2 ustawy rentę rolniczą z tytułu niezdolności do pracy przyznaje się jako rentę stałą, jeżeli całkowita niezdolność ubezpieczonego do pracy w gospodarstwie rolnym jest trwała i nie orzeczono celowości przekwalifikowania zawodowego. W pozostałych przypadkach renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy przysługuje jako renta okresowa. Prawo do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy, które ustało z powodu ustąpienia całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od dnia ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym.

W. K., biorąc pod uwagę stan z dnia wydania zaskarżonej decyzji, nie spełniał jednej z przesłanek ustalenia prawa do renty rolniczej, nie był bowiem osobą trwale lub okresowo całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym. W toku postępowania ustalono również, iż nie spełniał warunków do przywrócenia mu prawa do renty rolniczej z powodu braku całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym, wnioskodawca oświadczył, iż ma skierowanie na zabieg 13.04.2016 r. w związku z kolanem.

Zaznaczyć należy, iż w takiej sytuacji, wnioskodawca w przypadku zmiany czy pogorszenia stanu zdrowia ma prawo złożyć nowy wniosek o przyznanie prawa do renty rolniczej w organie rentowym. W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych zaś, przedmiot rozpoznania sprawy sądowej wyznacza decyzja organu rentowego, od której wniesiono odwołanie (art. 477¹⁴ kpc) i tylko w tym zakresie podlega ona kontroli sądu zarówno pod względem jej formalnej poprawności, jak i merytorycznej zasadności. Postępowanie sądowe zmierza do kontroli prawidłowości lub zasadności zaskarżonej decyzji, a w związku z tym wykluczone jest rozstrzyganie przez sąd, niejako w zastępstwie organu rentowego, żądań zgłaszanych w toku postępowania odwoławczego, które nie były przedmiotem zaskarżonej decyzji

(postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2012 roku, II UK 275/11, LEX nr 1215286). W postępowaniu sądowym ustalono natomiast, iż zaskarżona decyzja została wydana prawidłowo i zgodnie z przepisami prawa.

Z powyższych względów, na podstawie powołanych wyżej przepisów oraz na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc, Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.